కథ

ఇదో హైటెక్కు స్కూలు కథ

ఆఫీస్ నుంచి ఇంటికొచ్చి స్నానం చేసి, సాయంత్రపు డ్రెస్‌లోకి మారి లాన్‌లో ఈజీ చైర్‌లో కూర్చుని తేనీరు సేవిస్తూ రిలాక్సవుతుండగా మా పుత్రరత్నం చెప్పాడు.

''నాన్నా మా టీచర్‌గారు నిన్ను రేపు స్కూలుకు రమ్మన్నారు'' అంటూ.

''ఎందుకోయ్'' అడిగాను.

''నేనేదో విచిత్రంగా ఉంటున్నానట. ఆ విషయం మీద నీతో ఏదో మాట్లాడతానన్నారు'' అన్నాడు మా అబ్బాయి. ఆడుకోవడానికి వాడి మూడు చక్రాల సైకిల్‌ను మెట్ల మీద నుంచి దింపుతూ.

చెప్పొద్దూ. నాకు కాస్త ఆందోళన కలిగింది. అయిదేళ్ళ పిల్లాడు వాడు. యుకెజి చదువుతున్నాడు. వాడు విచిత్రంగా ప్రవర్తించడమేమిటి? ప్రక్కన కూర్చున్న శ్రీమతి వంక చూశాను. ఆమె కూడా ఆందోళనగానే కన్పించింది. ''అసలేమైందో ఏమిటో వెళ్ళి కనుక్కురండి'' అంది.

మర్నాడు ఉదయం ఎనిమిదిన్నరకు మా వాడితోపాటు స్కూలుకు వెళ్ళాను.

నన్ను చూడగానే ముఖం చిట్లించుకుంది మా వాడి క్లాస్ టీచర్. అసలే ఆందోళనతో ఉన్న నాకు ఆందోళన స్థాయి ఇంకాస్త పెరిగింది. అసలు మా వాడు ఏం చేశాడో ఏమిటోనని, అప్రయత్నంగానే మావాడి మోస్తరుగానే నేను కూడా చేతులు కట్టుకుని వినయంగా ఆవిడ ముందు నిల్చుండిపోయాను.

''రండి.. మీకోసమే చూస్తున్నాను. మీవాడి విషయం డిస్కస్ చెయ్యాలి'' అందావిడ.

''చెప్పండి. మావాడేమైనా తప్పు చేశాడా?'' అడిగాను.

ఈసడింపుగా చూసిందావిడ ''చెయ్యడానికి ఏముందిలెండి. రావడం, ముద్దపప్పులా ఓ మూల కూర్చోవడం, లేకపోతే అడ్డమైన ఆటలు ఆడడం,అంతేగా''

''అదేమిటి? మావాడు బాగానే చదువుతాడే'' అన్నాను. నిజంగా నాకు తెలిసినంత వరకు మావాడు ఆ ఈడు పిల్లలతో పోలిస్తే బాగానే చదువుతాడు.

''చదవడం, హోంవర్క్ చెయ్యడం, ఆడడం కాదండీ. మిగిలిన పిల్లల్లా మానసికంగా కూడా ఎదగాలి. ఏజ్ పెరుగుతున్న కొద్దీ ఆ ఏజ్‌కు తగ్గట్టుగా పరిపక్వత ఉండాలి కదా'' అందావిడ.

నాకేం అర్థం కాలేదు. నాకైతే వాడు వాడి అయిదేళ్ళ వయసుకు తగ్గట్టే ఉన్నాడని అన్పిస్తోంది. మరిదేమిటి. అయోమయంగా చూశాను ఆవిడ వంక.

''మీకు అర్థం కాలేదనుకుంటాను. ఎగ్జాంపుల్ చూపిస్తా. జాగ్రత్తగా పిల్లల మేనరిజమ్‌తో సహా గమనించండి'' అంటూ క్లాస్‌లో ఒక పిల్లను ''ఏయ్ సుజీ'' అంటూ పిలిచింది.

ఆ సుజీ అన్న పిల్ల వయ్యారంగా లేచి నిల్చుంది. ఆ తర్వాత అదేదో మిస్సిండియా పోటీలో క్యాట్ వాక్ చేస్తున్నట్లుగా అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ అప్పుడప్పుడూ బొటన వేళ్ళ మీద శరీరాన్ని పైకి లేపుతూ మా దగ్గరకు వచ్చి నాట్య భంగిమలో ఏదో ముద్ర అభినయిస్తున్నట్లుగా నిల్చుంది.

టీచర్ మళ్ళీ ''ప్రవీ'' అని పిలిచింది. ఓ కుర్రాడు లేచాడు. మొదట నడుం మీద చేతులుంచుకుని మధ్యలో జేబుల్లో చేతులు పెట్టుకుని, ఆ తర్వాత ఏదో సందేశమిస్తున్నట్లుగా చేతులూపుకుంటూ వచ్చి సుజీ పిల్ల పక్కన నిల్చున్నాడు. నిల్చుని నిల్చోవడంతోనే 'హాయ్' అని అందర్నీ పలకరించి కుడిచెయ్యిని ఆ పిల్ల నడుం చుట్టినట్లుగా ఉంచాడు.

ఆ తర్వాత మావాడికి చెప్పింది టీచర్. ''అన్నూ. గో అండ్ రిటర్న్ ఫ్రం దట్ వాల్'' అంటూ గది మూలన గోడ వంక చూపింది.

మా వాడు మామూలుగానే చేతులూపుకుంటూ గోడవరకు పోయి తిరిగి వచ్చి ఆ పిల్లలిద్దరి పక్కన నిల్చున్నాడు.

టీచర్ ముఖం సీరియస్‌గా మారిపోయింది. ఫిర్యాదు చేస్తున్నట్టుగా నాకు చెప్పింది.

''చూశారా? అసలు మేనరిజమ్స్ తెలుసా మీ వాడికి. ఎలా నడవాలో తెలియదు. పక్కన పిల్లలతో ఎలా ప్రవర్తించాలో తెలియదు'' అంటూ.

''నాకేం అర్థం కాలేదు మేడమ్'' అన్నాను బిక్కమొహం వేసుకుని. నాకంతా అగమ్యగోచరంగా ఉంది.

దేబెను చూసినట్లు చూసిందావిడ నా వంక నువ్వింత ఆదిమానవుడివి కాబట్టే నీ కొడుకిలా తయారయ్యాడు అన్న భావాన్ని ఆమె కళ్ళలో స్పష్టంగా చదవగలిగాను. ఏం చేస్తాను? తల దించుకున్నాను.

ఏమనుకుందో ఏమో ఓపిక తెచ్చుకుని వివరించింది.

''నడకలో మన పర్సనాలిటీ వ్యక్తం కావాలి. మగ పిల్లల్లో మగతనం, ఆడపిల్లల్లో స్త్రీత్వం ఉట్టి పడాలి. మిగిలిన పిల్లలెలా నడుస్తున్నారో చూశారుగా. మీవాడు మరీ ఆర్మీవాడిలా నడుస్తాడు. అలా వాడు నడవడం వల్ల మిగిలిన పిల్లలు వింత జంతువును చూసినట్లు చూస్తారు. మీ వాడితో కలవడానికి ఇష్టపడరు. మీవాడు ఏకాకి అయిపోతాడు. ఇక ప్రవీని చూడండి. పక్కన కో స్టూడెంట్ ఉన్నప్పుడు ఎలా ప్రవర్తించాలో సరిగ్గా అలా ప్రవర్తించాడు. పక్కనున్న సుజీమీద చెయ్యి వెయ్యడం ద్వారా తన స్నేహభావాన్ని ప్రదర్శించాడు. అలా పిల్లలు ఒకరికొకరు దగ్గరవుతారు. మీవాడు చూడండి నన్నంటుకోకు... అన్నట్టు వాళ్ళకు ఎంత దూరంగా నిల్చున్నాడో'' అంటూ.

బుర్ర వాచిపోతోంది నాకు.

కొనసాగించిందావిడ.

''మిగతా పిల్లల్ని చూడండి. ఎలా ఉన్నారో

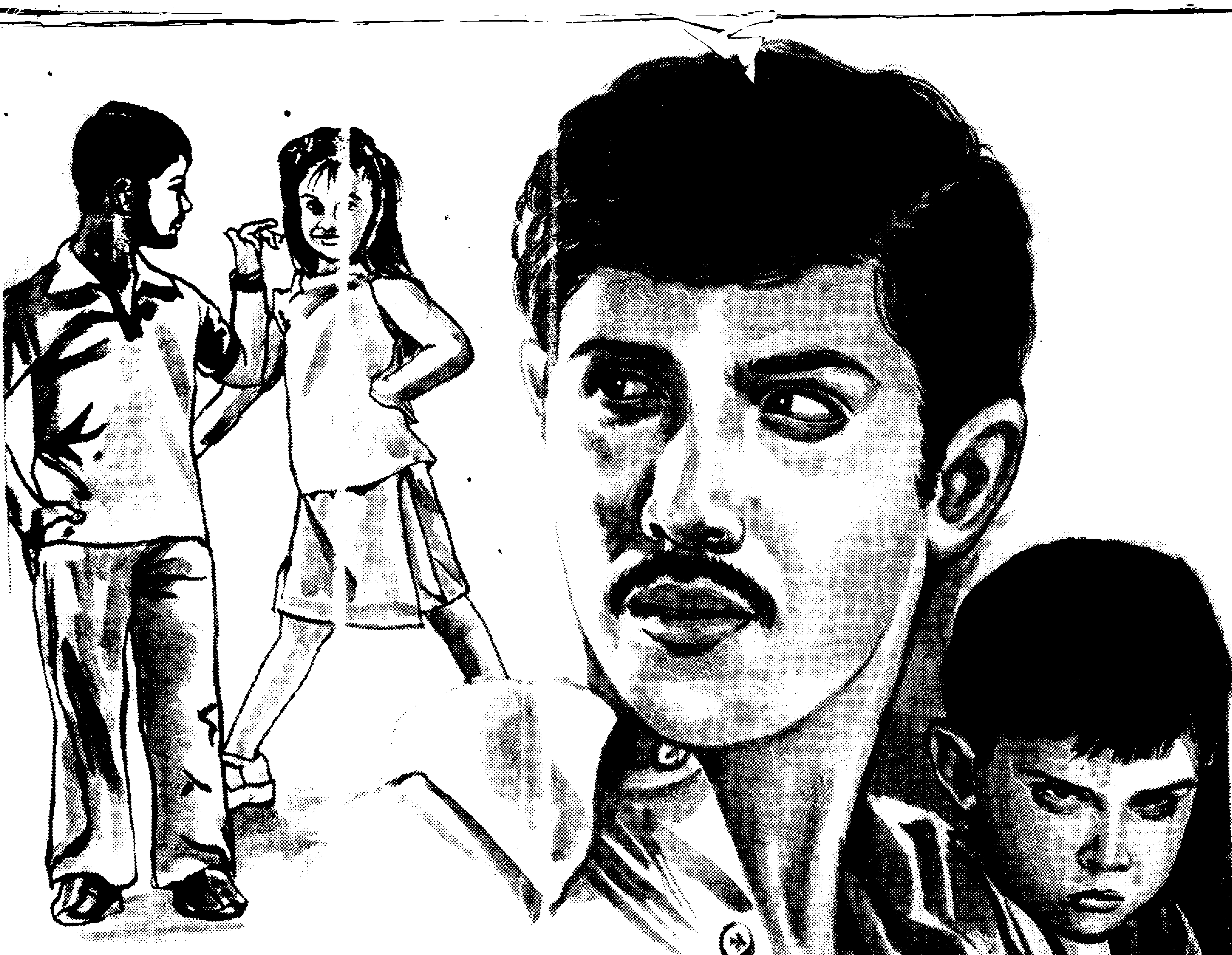

పచ్చగా,
బొద్దుగా ఇంతలేసి బుగ్గలతో వ ుద్దొస్తూ ఉన్నారు. మీరే చూడండి''

చూశాను. నిజంగానే వాళ్ళు ంతుల్లా ఉన్నారు. నాకెందుకో వాళ్ళు ఉండాల్సి బరువు కంటే ఎక్కువ బరువుంటారనిపించిం.

''చూశారా మరి. మీవాడు చూడం కి సన్నగా ఎలా ఉన్నాడో''

నిజానికి మావాడు వాడి ఎత్తుకు, యసుకు తగ్గట్టుగానే ఉన్నాడు. అదే చెప్పబోయ ను.

''ఏమన్నా చెప్పాలనుకుంటే తర్వాత చెప్పండి'' గదిమిందావిడ. నా నోరు మూతపడి యింది.

''ఎందుకలా తయారయ్యాడు వ డు. కాస్త ఆలోచించండి. కాస్త లీజర్ దొరికింద ంటే చాలు ఆ గ్రౌండ్‌లోకి పోయి గంతులేస్తా డు. పైగా సాయంత్రం వేళ మీరు పార్కుకు తీ కుపోయి ఆటలాడిస్తున్నారట. బాధ్యత కలిగి పేరెంట్స్ చేసే పనేనా ఇది'' మళ్ళీ గదిమిందావి .

ఏమనడానికీ నాకు పెదవులు పెగలం లేదు.

''ఇక జనరల్ నాలెడ్జ్ విషయం చూద్దాం'' అంటూ ఓ కుర్రాడి వంక తిరిగి ''ర హి వాట్ ఈజ్ ద టైమ్ నౌ'' అని అడిగింది.

రాహి అనబడే కుర్రాడు స్టైలుగా ి నిల్చుని
యందుగా
నోరంతా రిచి పళ్ళన్నీ కన్పించేలా నవ్వు నవ్వాడు.

టీచర్ మె ్చుకోలుగా వాడి వంక చూసి నా వంక తిరి ంది.

''చూశార అలా ప్లీజింగ్ నేచర్ నేర్చుకోవాలని మీవాడికెన్ని ర్లు చెప్పానో. ఎప్పుడూ అడిగిందా నికి జవాబిచ్చే డే తప్ప ఇలా మాట్లాడే పద్ధతిని పాటించడు'' అని మళ్ళీ ఆ కుర్రాడి వంక తిరి గింది.

ఆ కుర్రాడు జవాబివ్వడం మొదలుపెట్టాడు.

''టైమెంత య్యిందని అడిగారు కదూ మేడమ్ ఈవేళ శని రం కదా టీచర్. అదుగో మన స్కూలు పక్కింట్లోంచి విన్పిస్తున్న టి.వి.మ్యూ జిక్ విన్నారుగా 'హుష్' టీవీ ఛానల్లో 'నె ట్టకుంటే నేత చీర' ప్రోగ్రాం స్టార్టవ బోతుండగా వచ్చే మ్యూజిక్ అది. అబ్బ ఆ మ్యూజిక్ ంటుంటే చాలు ఆడవాళ్ళందరూ నేతచీరలొచ్చి ఒళ్ళో వాలిపోయినట్లే ఫీలై పోతుం టారు. మీం ఏదో నన్ను టెస్ట్ చెయ్యాలని అడి గారు కానీ కు

కట్నేని వేంకట కృష్ణారావు

మాత్రం
తెలియదూ, ఖచ్చితంగా తొమ్మిదిన్నర నుంచి పదకొండు వరకూ ప్రోగ్రాం ఉంటుందని. పాపం మీరు..''

ఇంకా ఏదో చెప్పబోతున్న ఆ పిల్లవాణ్ణి వారిస్తూ మా వంక తిరిగింది టీచర్.

''చూశారా, ఒక్క ప్రశ్నకు ఎన్ని వివరాలు చెప్పుకొచ్చాడో. ఎంత జనరల్ నాలెడ్జ్. అబ్బ ఎంత ఉపయోగకరమైన సమాచారాన్నిచ్చాడు. మనం చెప్పనివ్వాలి కాని ఇంకా ఎన్నెన్ని విష యాలు వివరిస్తాడో. మీవాడూ ఉన్నాడు ఇదే ప్రశ్న వేస్తే సింపుల్‌గా 'తొమ్మిదిన్నర' అని ఫైనై పోయినట్టు కూర్చుంటాడు. అదేం పెంపకమో గానీ''

ఓసారి పిచ్చి వెధవను చూసినట్టు నావంక చూశాక కొనసాగించిందావిడ.

''మీవాడికి అనుకరణ తత్వం కూడా లేదు. మీకు తెలుసో తెలియదో అనుకరణ అనేది అరవై నాలుగు కళల్లో ఒకటి. మీ వాడి వల్ల మేము తల

దించుకోవలసి వస్తోంది. మొన్నటికి మొన్న 'ఫీపో' ఛానెల్ వాళ్ళు వస్తే మా పిల్లలం, పెద్ద వాళ్ళం అందరం ఆడిపాడి ఎంచక్కా గ్రూపు డాన్సులాడి, పాటలు పాడితే ఏంకర్ ఎంతో మెచ్చుకుని 'సుపర్బ్' అంది. మీ వాడిని ఎంత ప్రోత్సహించినా అడుగు కదపడే. పైగా గాంధీ తాత డైలాగులో, సుభాష్ చంద్రబోస్ డైలాగులో చెపుతానంటాడు. ఆ పాత చింతకాయ పచ్చడి ఇప్పుడెవరికి కావాలి చెప్పండి. ఆ ఛానెల్ వాళ్ళు కూడా విసిగిపోయి ఈ [illegible]లీ అబ్బాయికి అడ్మిషన్ ఎలా ఇచ్చారండీ అని అడిగారు. మా స్టాఫందరం ఎంత షేం అయిపోయామో తెలుసా.''

నా మెదడు పని చెయ్యడం మానేసింది. అలాగే గుడ్లప్పగించి చూస్తూ ఉండిపోయాను.

ఆవిడేమనుకుందో ఏమిటో-

''నేను చెప్తున్నది మీరు నమ్మలేకపోతున్నారు కదూ. మీరే చూద్దురుగాని'' అని నాతో చెప్పి ''ఏయ్..సుజీ, ప్రవీ '[illegible]న్' టీవీలో వచ్చే 'పీడాకారం మొగుడు' సీరియల్లో లాస్ట్‌నైట్ ఏం చూపించారో చెప్పండి'' అంది.

అంతే ప్రవీగాడు రెచ్చిపోయి సుజీపి[illegible]ను వంగదీసి బాదటం మొదలెట్టాడు.

ఏవేవో అడ్డమైన తిట్లూ తిడుతూ. ఆ పిల్ల వీధంతా మారుమ్రోగిపోయేలా ఏడుస్తూ, రాయడానికి కూడా సాధ్యం కానంత పెద్ద పెద్ద సమాస భూయిష్టాలైన శాపనార్థాలు పెట్టడం ప్రారంభించింది. ఆ అరుపులకు తగ్గట్టుగా చేతులూ, కాళ్ళూ తెగ ఊపేస్తోంది. మిగిలిన పిల్లకాయలందరూ చప్పట్లు చరుస్తూ ఏవేవో డైలాగులు చెపుతున్నారు.

ఒక్క మావాడు మాత్రం అలానే బిగుసుకుపోయి ఆ దృశ్యం చూస్తున్నాడు.

ఈలోపల ఈ కేకలకు, అరుపులకు క[illegible]ోలు మిగిలిన క్లాసుల్లోని పిల్లలు, టీచర్లు, ప్రిన్సిపాల్‌తో సహా వచ్చేశారు.

ప్రిన్సిపాల్ వచ్చీ రావడంతోనే, ''ఏంటి? నిన్నరాత్రి వచ్చిన పీడాకారం మొగుడు సీరియల్ కథ చెప్తున్నారా'' అని అడిగాడు.

గర్వంగా తలూపింది టీచర్. తర్వాత నా వంక తిరిగి ''చూశారా చూడగానే గుర్తుపట్టేంత పర్ఫెక్ట్‌గా మా పిల్లలు చేస్తారు. 'ఒక్క మీ పిల్లాడే..'' అంటుండగానే ప్రిన్సిపాల్న్నాడు పెదవి విరిచేస్తూ, ''ఒట్టి ఫూ[illegible] ఫెలో అండీ. ఇంతకూ మీ ఇంట్లో టి.వి. ఉందాని''

ఉందన్నాను కాస్త తేరుకుంటూ. ఇప్పుడిప్పుడే బుర్ర పనిచేస్తోంది మరి.

''మరి ఈ సీరియళ్ళు, ఈ ప్రోగ్రాములు మీరు మీ పిల్లలు చూడరా'' మరో టీచర్ అడిగింది.

''మాకు దూరదర్శన్ ఒక్కటే వస్తుంది. కేబుల్ కనెక్షన్ లేదు. పైగా దూరదర్శన్‌లో కూడా అన్ని ప్రోగ్రాములు చూడం'' అన్నాను.

వెర్రి కుట్టెను చూసినట్టు చూశారందరూ ''అదీ సంగతి. మరింక జనరల్ నాలెడ్జి, సోషల్ బిహేవియర్ రమ్మంటే ఎలా వస్తుంది'' దీర్ఘం తీసిందో టీచర్.

''అబ్బే మేము టీవీలో రేడియోలో అన్ని వార్తలు, ఇతర మంచి ప్రోగ్రాంలు మిస్సవ్వమండి'' అన్నాను మరీ అలా తీసిపారేస్తోంటే భరించలేక.

''షిట్..అవన్నీ తీసి పారెయ్యండి. మీరు వెంటనే కేబుల్ కనెక్షన్ పెట్టించుకోండి. అన్ని ప్రోగ్రాంలు మిస్సవకుండా మీరు మీ వాడు చూసి పికప్ అవ్వండి. లేకపోతే టి.సి. ఇవ్వాల్సివస్తుంది'' హెచ్చరించాడు ప్రిన్సిపాల్.

కళ్ళు తిరిగాయి నాకు. గభాల్న మావాడు నా చెయ్యి పట్టుకున్నాడు ''నాన్నా పోదాం'' అంటూ.

మళ్ళీ రైజైపోయాడు ప్రిన్సిపాల్. ''మీవాడి వరస చూశారా. నాన్నేవిటి నాన్న. డాడీ అనలేదు. మమ్మల్నీ అంతే టీచర్ గారు, ప్రిన్సిపాల్ గారు అంటాడు. మిగతా పిల్లలు చూడండి ఎంచక్కా 'హేయ్ మిస్టర్ బుచ్' అని పిలుస్తారు'' అంటూ.

అప్పుడు గుర్తొచ్చింది నాకు ప్రిన్సిపాల్ పేరు టి.బుచ్చారావు. ఇంటిపేరు టి.అంటే తింగర అని కూడా.

తర్వాత ఏం జరిగిందో చెప్పమంటారా. ఇంకేం జరుగుద్ది. మా వాడికి ఆ మహత్తరమైన స్కూల్లో చదివే అవకాశం లేకపోయింది.

(మంచి స్కూళ్ళకీ మంచి టీచర్లకీ మంచి ప్రిన్సిపాళ్ళకీ కృతజ్ఞతలతో, మరియు క్షమాపణలతో)

★

వారే ఆదర్శం

తమ సహచర నటుల గురించి హీరో, హీరోయిన్లు చాలా తక్కువగా మాట్లాడతారు. అయితే ఏ విషయం గురించైనా ముక్కుసూటిగా మాట్లాడడం తనకిష్టం అని చెప్పే ప్రీతీజింతాని సహచరనటుల గురించి ఇలా చెప్పుకొచ్చింది. 'సయీఫ్ అలీఖాన్ చాలా హ్యూమరస్‌గా మాట్లాడతాడు. హృతిక్ అంకితభావం, అమీర్‌ఖాన్ వ్యక్తిత్వం నన్ను ఎంతగానో ఇన్‌స్పైర్ చేస్తుంది. ఇక బాబీ డియోల్‌ది ఇండస్ట్రీలో నాకు నచ్చిన వ్యక్తుల్లో మొదటిస్థానం. అజయ్‌దేవగన్ కళ్ళు ఎన్నో భావాలు పలికిస్తాయి. ఇక బిగ్‌బీ ఆయనో మహామనిషి. అన్ని రకాల పాత్రలు చేసి మెప్పించగల అరుదైన లక్షణాలు ఆయనలో ఉన్నాయి' అంటూ కితాబులిస్తోంది.